

Środa, 10 marca 2010 r.

Jednolity obszar płatności w euro

P7_TA(2010)0057

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zastosowania jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA)

(2010/C 349 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie Komisji i Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA),
 - uwzględniając dokument okolicznościowy Europejskiego Banku Centralnego nr 71 z sierpnia 2007 r. w sprawie gospodarczych skutków jednolitego obszaru płatności w euro,
 - uwzględniając dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie usług płatniczych),
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie zastosowania jednolitego obszaru płatności w euro ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Komisji Europejskiej i Europejskiego Banku Centralnego wyjaśniające niektóre zasady leżące u podstaw przyszłego modelu biznesowego systemu poleceń zapłaty w ramach SEPA (SDD) z 24 marca 2009 r.,
 - uwzględniając dokonane przez Komisję drugie badanie stanu gotowości administracji publicznych i przejścia na system SEPA z 22 lipca 2009 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 września 2009 r. pt. „Dokończenie budowy jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA): plan działania na lata 2009-2012” (COM(2009)0471),
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 924/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 ⁽³⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 30 października 2009 r. pt. „Zastosowanie art. 81 traktatu WE do wielostronnych płatności międzybankowych w systemie SEPA” (SEC(2009)1472),
 - uwzględniając przygotowane przez Komisję drugie roczne sprawozdanie z postępów w przechodzeniu na SEPA w 2009 r. przedstawione 9 listopada 2009 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie SEPA,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że jednolity obszar płatności w euro (SEPA) został pomyślany jako zintegrowany rynek usług płatniczych w euro, w ramach którego funkcjonuje rzeczywista konkurencja i w którym nie ma rozróżnienia między transgranicznymi a krajowymi płatnościami w euro,

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0139.

⁽³⁾ Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11.

Środa, 10 marca 2010 r.

- B. mając na uwadze, że SEPA powinien być nie tylko samoregulacyjną inicjatywą Europejskiej Rady ds. Płatności (EPC), lecz również znaczącą inicjatywą polityki publicznej, umacniającą Unię Gospodarczą i Monetarną oraz przyszłą strategię UE 2020; mając na uwadze, że SEPA wspierany jest przez dyrektywę w sprawie usług płatniczych, która stwarza konieczne, zharmonizowane ramy prawne; mając na uwadze, że sukces SEPA jest w związku z tym przedmiotem szczególnego zainteresowania Parlamentu,
- C. mając na uwadze, że proces decyzyjny w sprawie SEPA znajduje się obecnie w rękach Europejskiej Rady ds. Płatności (EPC), w której tylko banki podejmują decyzje w sprawie produktów SEPA, zaniebując wnioskami konsumentów,
- D. mając na uwadze, że SEPA oficjalnie rozpoczęło działalność w dniu 28 stycznia 2008 r. wraz z wdrożeniem instrumentu zapłaty przelewem bankowym (SCT) w ramach SEPA, podczas gdy system kart SEPA obowiązuje od 1 stycznia 2008 r., zaś system zleceń zapłaty w ramach SEPA ma zgodnie z planem zacząć obowiązywać od 2 listopada 2009 r.,
- E. mając na uwadze, że konsumenci wyrażali obawy, że charakterystyka produktów SEPA powinna zaspokajać obecne potrzeby konsumentów, zwłaszcza jeśli chodzi o sprawdzanie zleceń zapłaty oraz mając na uwadze, że pożądane jest, aby poczyniono postępy zmierzające do rozwiązania tego problemu,
- F. mając na uwadze, że nie wyznaczono żadnej prawnie wiążącej daty przejścia na instrumenty SEPA i mając na uwadze, że znacząca większość osób w przeprowadzonych przez Komisję publicznych konsultacjach poparła ideę wyznaczenia ostatecznej daty, aby przyspieszyć przejście na SEPA,
- G. mając na uwadze, że kandydat na komisarza ds. rynku wewnętrznego i usług stwierdził w pisemnej odpowiedzi na pytania Parlamentu, że ma zamiar wystąpić z inicjatywą ustawodawczą (do przyjęcia przez Komisję) w celu wyznaczenia jednej lub kilku dat przejścia na produkty SEPA w przypadku zleceń zapłaty i przelewów bankowych, a także z inicjatywą mającą na celu poprawę zarządzania,
- H. mając na uwadze, że przejście na SEPA dokonuje się powoli: w sierpniu 2009 r. tylko 4,5 % transakcji dokonywano w formacie przelewu bankowego SEPA, a mając na uwadze, że pierwotnie przewidziany termin, a mianowicie migracja większości płatności SCT, SDD i płatności kartą do końca 2010 r. stała się nierealistyczna,
- I. mając na uwadze, że przejście na instrumenty SEPA przez administracje publiczne mimo oczekiwań pozostaje w tyle w większości państw członkowskich, choć powinny one odgrywać rolę katalizatora tworząc masę krytyczną konieczną, aby przyspieszyć przejście na SEPA,
- J. mając na uwadze, że ważne jest, aby wszystkie istotne podmioty – ustawodawcy, sektor bankowy i użytkownicy usług płatniczych – były zaangażowane w realizację SEPA,
- K. mając na uwadze, że wykorzystanie instrumentów SEPA jedynie na potrzeby płatności transgranicznych nie spowoduje sukcesu projektu SEPA, gdyż utrzyma się rozdrobnienie, a spodziewane korzyści dla sektora bankowego i jego klientów nie będą mogły zostać zrealizowane,
- L. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 924/2009 gwarantuje pewność prawną jeśli chodzi o wielostronne opłaty za wymianę (MIF) w okresie przejściowym do 31 października 2012 r., w którym sektor ten powinien rozwijać i uzgodnić wspólny, długofalowy model biznesowy do funkcjonowania systemu poleceń zapłaty w ramach SEPA, który powinien być zgodny z przepisami WE dotyczącymi konkurencji i ramami regulacyjnymi Wspólnoty,
- M. mając na uwadze, że w marcu 2009 r. Komisja i Europejski Bank Centralny wskazały, że prawdopodobnie nie istniał żaden wyraźny ani przekonujący powód uzasadniający stosowanie MIF przy każdej transakcji po 31 października 2012 r. oraz mając na uwadze, że Komisja przeprowadziła publiczne konsultacje w sprawie zastosowania art. 81 traktatu WE do wielostronnych płatności międzybankowych w systemie SEPA,
- N. mając na uwadze, że należy również ostatecznie rozwiązać problem zastosowania MIF w związku z rozwiązaniem w postaci unijnej karty, opartym na systemie kart SEPA,
- O. mając na uwadze, że należy zapewnić ciągłość prawną istniejących zleceń zapłaty we wszystkich państwach członkowskich, ponieważ obowiązek wydania nowych zleceń przy przejściu z krajowych systemów zleceń zapłaty na system SEPA stanowiłby obciążenie, mając jednak na uwadze, że utrzymanie tych zleceń nie przyspiesza wczesnego wdrożenia systemu poleceń zapłaty SEPA, chyba że znalezione zostanie rozwiązanie pozwalające na migrację aktualnych zleceń,

Środa, 10 marca 2010 r.

1. podkreśla stałe poparcie dla ustanowienia SEPA, w ramach którego funkcjonuje rzeczywista konkurencja i nie ma rozróżnienia między transgranicznymi a krajowymi płatnościami w euro;
2. ubolewa, że nie dokonano prawie żadnych postępów jeśli chodzi o kwestie wymienione w rezolucji Parlamentu w sprawie zastosowania jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) z 12 marca 2009 r. od czasu jej przyjęcia i wzywa wszystkie zainteresowane strony do udziału oraz promowania i wkładu na rzecz realizacji SEPA;
3. z zadowoleniem przyjmuje plan działania w sprawie SEPA przyjęty przez Komisję we wrześniu 2009 r. i w pełni popiera działania w nim zawarte w sześciu priorytetowych obszarach (tj. zachęcanie do migracji, szerzenie wiedzy na temat SEPA i promowanie produktów SEPA, opracowanie stabilnych ram prawnych dla SEPA i wzmocnienie zgodności z SEPA, promowanie innowacji, zapewnienie niezbędnej standaryzacji, interoperacyjności i bezpieczeństwa, wyjaśnienie i usprawnienie zarządzania projektem SEPA);
4. wzywa ponownie Komisję, aby na przejście na instrumenty SEPA wyznaczyła precyzyjny, odpowiedni i wiążący termin końcowy, który nie powinien być późniejszy niż 31 grudnia 2012 r. i po którym wszystkie płatności w euro będą musiały być dokonywane z wykorzystaniem standardów SEPA;
5. wzywa Europejską Radę ds. Płatności do uwzględnienia wniosków konsumentów i odpowiednie przystosowanie metod postępowania;
6. w pełni popiera zamiar wspierania przez Komisję procesu migracji administracji publicznych poprzez przygotowanie zintegrowanych i zsynchronizowanych krajowych planów migracji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz zbadania i opublikowania stanu gotowości administracji publicznych państw członkowskich i przejścia na SEPA oraz wzywa państwa członkowskie do udziału w tych badaniach;
7. wzywa Komisję do ostatecznego wyjaśnienia nie później niż do 30 września 2010 r., w oparciu o wyniki odnośnych konsultacji, obejmujących wszystkie zainteresowane strony, kwestii ujednoczonego długofalowego modelu ekonomicznego poleceń zapłaty w systemie SEPA, który musi mieć zasięg ogólnoeuropejski, być opłacalny i wygodny dla konsumentów; nalega na konieczność opracowania tego modelu w ścisłej współpracy między sektorem płatniczym i Komisją oraz zgodnie z prawem WE z zakresu konkurencji i ramami regulacyjnymi Wspólnoty;
8. wzywa wszystkie zainteresowane strony do wspierania utworzenia europejskiego systemu kart płatniczych, który byłby albo nowym dodatkowym systemem, połączeniem istniejących systemów albo rozszerzeniem istniejącego systemu; w związku z tym ponownie wzywa Komisję do dalszego wyjaśnienia kwestii MIF w odniesieniu do płatności kartą oraz wzywa sektor do znalezienia odpowiednich rozwiązań, w ścisłej współpracy z Komisją, zgodnie z prawem WE dotyczącym konkurencji i ramami regulacyjnymi Wspólnoty;
9. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania w systemie przelewów SEPA dalszej ciągłości prawnej obowiązujących dotychczas poleceń zapłaty; podkreśla, że przejście od obowiązującego systemu poleceń zapłaty do systemu przelewów SEPA nie powinno powodować obciążeń dla konsumentów;
10. podkreśla, że konsumenci powinni być jasno informowani o różnicach między dawnym i nowym systemem;
11. wzywa Komisję do monitorowania przejścia na instrumenty SEPA i zagwarantowania, że nie spowoduje ono, że system płatności nie stanie się droższy dla obywateli UE;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.